

Γάμος και Οικογένεια

Να έχετε όλον τον πλούτο και την περιουσία σας για τον Κύριο, ο οποίος σας τα έδωσε. Να θεωρείτε ακόμη και την οικογένειά σας σαν ιερή πίστωση, σαν άτομα που σας δόθηκαν από τον Κύριο για να τα αγαπάτε, να τα φροντίζετε και να τα καθοδηγείτε. Έτσι, πρέπει να εξελίξετε την προσκόλλησή σας σε λατρεία και να την κάνετε όργανο για πνευματική πρόοδο.

Σάτνα Σάι Μπάμπα

Ο τέλειος σύζυγος

Είχα μια βαθιά ριζωμένη επιθυμία για ευτυχισμένο γάμο και το είχα πει ιδιαιτέρως στη μητέρα μου μια μέρα. Αφού συμφώνησε απόλυτα ότι ήμουν ανίκανη να επιλέξω έναν καλό σύζυγο, αποφάσισα ότι είτε εκείνη είτε ο Σουάμι θα διάλεγαν τον σύζυγό μου, αλλά σίγουρα δεν θα το έκανα εγώ. Ο Σουάμι ανταποκρίθηκε αμέσως σ' αυτήν την έντονη δήλωση, σαν να του το είχα πει απευθείας. Μέσα σε λίγες μέρες, μου ανακοίνωσε ότι θα επέλεγε Εκείνος τον σύζυγό μου. (Έχω αναφερθεί πιο αναλυτικά σ' αυτή την ιστορία στο προηγούμενο βιβλίο μου *Θεϊκές Αναμνήσεις του Σάτνα Σάι Μπάμπα*.) Εκείνον τον καιρό ήμουν πιστή του Σουάμι για δέκα χρόνια μόνο και χωρίς αμφιβολία μάθαινα πολύ αργά. Πίστευα ότι μετά τον γάμο μου με τον άνδρα που θα επέλεγε ο Σουάμι για μένα, θα

ζούσα ευτυχισμένα για πάντα με τον «τέλειο σύζυγο». Είχα δίκιο για τον «τέλειο», αλλά για χρόνια απογοητευόμουν κάθε φορά που δεν προσέγγιζε τη δική μου έννοια τελειότητας. Αυτό που αποτύχαινα να κατανοήσω ήταν ότι η τέλεια σχέση δεν είναι απαραίτητα το ίδιο με τον ορισμό μου του «τέλειου» συζύγου.

Αυτό που τελικά κατάλαβα ήταν ότι ο Ρόμπερτ ήταν τέλειος για μένα. Τέλειος για την εξέλιξή μου. Τέλειος στο να καθρεφτίζει τα ελαττώματά μου. Τέλειος στο να πατάει τα κουμπιά μου και να με υποχρεώνει να κοιτάζω μέσα μου στην πηγή των αντιδράσεών μου. Η παρατήρηση των αντιδράσεών μου ήταν πάντοτε το καλύτερο εργαλείο μέτρησης της προόδου μου στο να βάζω σε εφαρμογή τις πνευματικές αρχές. Όσο μεγαλύτερη είναι η αντίδραση, τόσο μεγαλύτερη είναι η προσκόλληση σε κατασκευασμένες νοητικές έννοιες που μας δίνουν μια λανθασμένη αίσθηση του εαυτού. Ένας γάμος μπορεί να γίνει ένας εξαιρετικά καθαρός και αντανακλαστικός καθρέφτης, αποκαλύπτοντας τις ατέλειες και τις αδυναμίες μας, με την προϋπόθεση ότι βλέπουμε τη δική μας εικόνα και όχι την εικόνα του συντρόφου μας.

Κατανόηση πριν από την προσαρμογή

Όταν ο Σουάμι τέλεσε τον γάμο μας, τόνισε τη σπουδαιότητα της «κατανόησης πριν από την προσαρμογή», οδηγία που είναι επίσης πολύτιμη για τις καθημερινές υποθέσεις. Ανακάλυψα ότι η κατανόηση είναι κάτι πολύ περισσότερο από μια διανοητική διαδικασία συλλογής γεγονότων και πληροφοριών για τους άλλους ώστε να εξηγήσουμε τις πράξεις και τη συμπεριφορά τους. Πώς μπορούμε να κατανοήσουμε μια άλλη ανθρώπινη ύπαρξη, όταν δεν μπορούμε να κατανοήσουμε ούτε τον εαυτό μας; Ανακάλυψα ότι η κατανόηση ξεκινά από τον εαυτό μας, και μόνον όταν γίνει αυτό μπορούμε να αποκτήσουμε τη σοφία να κατανοήσουμε έναν άλλον.

Ακριβώς όπως η κατανόηση πρέπει να προέρχεται

από μέσα μας, το ίδιο ισχύει για την αγάπη και την ευτυχία. Αυτές οι ιδιότητες δεν έρχονται από τους άλλους ούτε μπορούν να μας δοθούν από τους άλλους. Δεν υπάρχει καλύτερο μέρος από τον γάμο (όπου οι προσδοκίες για αγάπη, ευτυχία και κατανόηση είναι τόσο υψηλές), για να πάρουμε το πολύτιμο μάθημα ότι η πληρότητα που αναζητάμε εξωτερικά, υπήρχε πάντα μέσα μας.

Ο γάμος είναι το καλύτερο πεδίο για όσους στον κόσμο αρχίζουν να εφαρμόζουν αρχές που θα έχουν παγκόσμια επίπτωση. Γιατί αν δεν μπορούμε να ζήσουμε αρμονικά με ένα άτομο, πώς μπορούμε να ζήσουμε ειρηνικά με πολλούς; Όπως μας λέει ο Σουάμι: *«Όταν υπάρχει αρμονία στο σπίτι, θα υπάρχει τάξη στο έθνος. Όταν υπάρχει τάξη στο έθνος, θα υπάρχει ειρήνη στον κόσμο»*. Ο Σουάμι αργότερα μας έδωσε παρόμοιες συμβουλές σχετικά με τον γάμο μας λέγοντας: *«Δεν πρέπει να υπάρχει διαφορά ανάμεσα στον άνδρα και τη γυναίκα, μόνο αρμονία. Η ενότητα είναι θεότητα. Εφαρμόστε την ενότητα»*.

Ένα από τα μεγαλύτερα εμπόδια στο να ζούμε αρμονικά με τους άλλους είναι οι προσδοκίες μας από εκείνους. Προσδοκία συνήθως σημαίνει ότι θέλουμε να πάρουμε κάτι από τον άλλο. Αλλά όταν δεν παίρνουμε αυτό που επιθυμούμε, συχνά κατηγορούμε τον άλλον ή ασκούμε κάποιο είδος δύναμης ή χειρισμού για να πετύχουμε αυτό που θέλουμε. Η προσδοκία επίσης προϋποθέτει ότι αν κάτι μπορεί να αποκτηθεί, μπορεί επίσης και να χαθεί. Αυτό γεννά φόβο απώλειας, ο οποίος ελέγχει τόσα πολλά από τα συναισθήματά μας και τις συναναστροφές μας με τους άλλους.

Αν στρέψουμε τις προσδοκίες μας από το άλλο άτομο προς τα μέσα, προς τον εαυτό μας, μπορούμε να μάθουμε να δίνουμε στους άλλους το ίδιο πράγμα που προσδοκούμε να πάρουμε από αυτούς. Η προσφορά είναι ο μόνος τρόπος να δημιουργήσουμε μια πνευματικά ευθυγραμμισμένη σχέση που μας ανυψώνει και είναι εμπνευσμένη από αμοιβαία δέσμευση στις αρχές της αλήθειας. Όπως

πολύ ωραία το εκφράζει στην προσευχή του ο Άγιος Φραγκίσκος της Ασίζης:

Θεϊκέ Κύριε, κάνε να μην αναζητώ τόσο πολύ την παρηγοριά αλλά να παρηγορώ, να μη ζητώ την κατανόηση αλλά να κατανοώ, να μην ψάχνω την αγάπη αλλά να αγαπώ. Γιατί είναι στην προσφορά που λαμβάνουμε, είναι στη συγχώρεση που συγχωρούμαστε και είναι στον θάνατο που γεννιόμαστε στην αιώνια ζωή.

Όταν εξετάζουμε με ειλικρίνεια τις ατέλειές μας σε σχέση με τις προσδοκίες μας, συχνά βρίσκουμε ότι δεν έχουμε προσφέρει αυτό το ίδιο πράγμα που επιθυμούμε από τους άλλους. Γιατί ένας από τους θεμελιώδεις νόμους είναι ότι, για να λάβουμε, πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να δώσουμε.

Οι οδηγίες του Σουάμι στους νεόνυμφους

Έναν χρόνο πριν τελέσει τον γάμο μας, ο Σουάμι κάλεσε τον Ρόμπερτ να παρακολουθήσει τον γάμο ενός ζευγαριού από τη Δύση που έγινε στο *άσραμ* του Μπριντάβαν κοντά στο Γουάιτφιλντ. Κατά την τελετή του γάμου, ο Σουάμι εξήγησε το νόημα του γάμου. Ακολουθεί η περιγραφή του γεγονότος από το ημερολόγιο του Ρόμπερτ:

Ο Σουάμι άρχισε με τη ρητορική ερώτηση: «Ποιος είναι ο σκοπός της ζωής;» και απάντησε: «Να βρούμε τον Θεό και την Αλήθεια». Πρόσθεσε: «Η ζωή είναι αγάπη, απολαύστε την, η ζωή είναι παιχνίδι, παίξτε το, η ζωή είναι μέσα στο φως και το φως είναι μέσα στη ζωή, το φως είναι μέσα στον καθένα από σας».

Μετά, ο Σουάμι ρώτησε τη νύφη: «Ποιο είναι το νόημα του γάμου;» κι έδωσε την απάντηση: «Αλληλοβοήθεια και έλεγχος των αισθήσεων». Έδωσε έμφαση στις αμοιβαίες ευθύνες του γάμου, αλλά επίσης ενθάρρυνε τη φιλανθρωπία: «Δώστε τροφή στον πεινασμένο, ρούχα στον γυμνό, χρήματα στον φτωχό».

Έπειτα ρώτησε: «Πού είναι τα δαχτυλίδια;» Η νύφη και ο γαμπρός δεν είχαν φέρει μαζί τους. Με τρεις περιστροφές της παλάμης Του υλοποίησε δύο δαχτυλίδια γάμου με τοπάτσι στο κέντρο περιτριγυρισμένο από διαμάντια. Ο Σουάμι δήλωσε ότι το τοπάτσι έχει χρώμα μελιού και πρόσθεσε με χιούμορ ότι μετά τον γάμο ακολουθεί ο «μήνας του μέλιτος».

Στους ήχους ενός σανσκριτικού ψαλμού, ο Σουάμι πέρασε ένα δαχτυλίδι στο δάχτυλο του καθενός. Όταν πέρασε το δαχτυλίδι στο δάχτυλο της νύφης είπε: «Βλέπεις, ταιριάζει». Τους ενθάρρυνε να έχουν «ευτυχισμένη ζωή και όχι άγρια ζωή».

Στη συνέχεια ο Σουάμι έψαλλε τη γαμήλια ευλογία, κρατώντας τα χέρια Του πάνω από τα κεφάλια τους. Εξήγησε: «Πριν από τον γάμο ο καθένας ήταν χωριστός. Αλλά μετά τον γάμο, η μισή αριστερή πλευρά του άνδρα είναι το σώμα της γυναίκας του και η μισή δεξιά πλευρά της γυναίκας είναι το σώμα του άνδρα της. Επομένως, αυτή δεν είναι μια πλήρης ένωση. Πλήρης ένωση είναι μόνο με τον Θεό».

Κατά τη διάρκεια της τελετής του γάμου, ο Σουάμι μίλησε ξανά για την ένωση, χρησιμοποιώντας τον συμβολισμό του ποταμού και του ωκεανού. Είπε: «Η ζωή είναι σαν το ποτάμι που εκβάλλει στον ωκεανό. Πριν να ενωθούν, το καθένα έχει το δικό του όνομα, τη δική του μορφή και γεύση. Αλλά μετά την ένωση, το όνομα, η μορφή και η γεύση τους είναι ένα».

Μετά ο Σουάμι έδωσε στη νύφη ένα όμορφο μπλε σάρι με χρυσά κεντήματα. Εξήγησε ότι στην Ινδία το μπλε είναι το χρώμα του Ράμα και του Κρίσνα, το σύμβολο του Θεού και της πνευματικής αναζήτησης, «Ο ωκεανός είναι μπλε. Ο ουρανός είναι μπλε. Ο ωκεανός είναι βαθύς. Ο ουρανός είναι ψηλός. Ας είναι αυτά τα βάθη και τα ύψη των πνευματικών επιτυχιών σας».

Η νύφη ευχαρίστησε θερμά τον Σουάμι για τα δώρα Του και την προσοχή Του. Ο Σουάμι απάντησε: «Είναι το καθήκον μου. Προσφέρω χωρίς επιθυμία ή προσδοκία». Μετά έψαλλε γλυκά και απαλά στα αγγλικά: «Η αγάπη είναι δωρεάν. Αγά-

πη είναι η μορφή μου. Αλήθεια είναι η αναπνοή μου. Ευδαιμονία είναι η τροφή μου. Η ζωή μου είναι το μήνυμά μου. Διεύρυνση είναι η ζωή μου»³.

Ο Σουάμι έψαλλε την οικουμενική προσευχή:

Ασάτο μα Σατ γκαμάγια.

Τάμασο μα Τζιότιρ γκαμάγια.

Μρίτυορ μα Αμρίταμ γκαμάγια.

Ο Σουάμι εξήγησε ότι αυτό που βλέπουμε και βιώνουμε με τις αισθήσεις μας δεν είναι η πραγματικότητα. Είναι μάλλον μια απατηλή διάσταση που οι ιδιότητές της είναι η παροδικότητα και η ασταμάτητη αλλαγή. Ερμήνευσε το νόημα της προσευχής ως εξής: «Οδηγήσέ μας από το σκοτάδι στο φως». Μετά συμπέρανε: «Το παρελθόν είναι παρελθόν. Το μέλλον δεν είναι βέβαιο. Ζήστε στο παρόν και θα είστε ευτυχισμένοι».

Ακολούθησε μια χρήσιμη περιγραφή της χρήσης του τζαπαμάλα. Σηκώνοντας τα πέντε δάχτυλα του χεριού Του, ο Σουάμι κατονόμασε τον αντίχειρα σαν Θεό και είπε ότι τα άλλα τέσσερα ήταν άχρηστα χωρίς αυτόν. Τον δείκτη (που είναι πιο κοντά στον αντίχειρα) τον όρισε σαν ζωή. Τα άλλα τρία δάχτυλα ήταν οι τρεις ιδιότητες: *σαττιβική*, *ρατζασική* και *ταμασική*. Όταν γυρνάμε ένα τζαπαμάλα, το κομπολόι περνά ανάμεσα στον δείκτη και το μεσαίο δάχτυλο (*σαττιβική* ιδιότητα). Μ' αυτόν τον τρόπο οι επιθυμίες ελαττώνονται και εξυψώνονται. Ο Σουάμι πρόσθεσε ότι το τζαπαμάλα το κρατάμε πάντα με το δεξί χέρι.

Ακολούθως, για αρκετή ώρα, ασχολήθηκε με τις ατομικές ανάγκες των πιστών.

Σε μια ηλικιωμένη γυναίκα είπε ότι υπέφερε από καταρράκτη και έλλειψη ασβεστίου-καλίου. Αν και η εργασία της ήταν αγχώδης, της είπε να συνεχίσει να δουλεύει. Πρόσθεσε:

³ *Love is My Form, Truth is My Breath, Bliss is My Food. My Life is My Message, Expansion is My Life...*

«Ποιο είναι το μυστικό της ευτυχίας; Ευτυχία δεν είναι να κάνεις αυτό που θέλεις, αλλά να αγαπήσεις αυτό που πρέπει να κάνεις».

Στρέφοντας την προσοχή Του σε μένα μίλησε για την αγάπη. *«Πνευματική αγάπη. Ο νόμος δεν είναι αγάπη. Η αγάπη είναι αγάπη. Η αγάπη είναι ζωή. Η αγάπη είναι Θεός».*

Δώρο γενεθλίων

Πριν ο Σουάμι με συστήσει στον σύζυγό μου, μου είχε κάνει μια νύξη ότι θα με πάντρευε με έναν μη καπνιστή και ότι γι' αυτό θα έπρεπε να σταματήσω το κάπνισμα. Το κάπνισμα δεν ήταν μόνο μια βαθιά ριζωμένη συνήθειά μου σ' αυτή τη ζωή, αλλά προφανώς και σε πολλές προηγούμενες ζωές. Ο Σουάμι αναφέρθηκε σ' αυτήν σαν μια συνήθεια που άρχισε *«πριν από τη γέννηση»*, που θεώρησα ότι σήμαινε ότι προερχόταν από προηγούμενη ζωή. Όσο κι αν αγαπούσα το κάπνισμα, αγαπούσα περισσότερο τον Σουάμι, κι έτσι όταν είπε ότι έπρεπε να το κόψω, μπόρεσα να το κάνω.

Συνειδητοποίησα ότι, για πολλούς από μας, το κάπνισμα και άλλοι εθισμοί αντικαθιστούν την έλλειψη ικανότητας να αντιμετωπίσουμε συναισθηματικές καταστάσεις στη ζωή. Όταν ήμουν αντιμετώπι με κάποια συναισθηματική κατάσταση, άσχετα αν ήταν ευχάριστη ή δυσάρεστη, θα έψαχνα για έναν ειρηνοποιό με τη μορφή ενός τσιγάρου για να με βοηθήσει να υποτάξω το συναίσθημα. Έκοψα τον ειρηνοποιό, αλλά δεν το κατανόησα και δεν έλυσα την βαθιά αιτία που προκαλούσε αυτή την ανάγκη.

Με τα χρόνια, όταν προέκυπταν αγχώδεις καταστάσεις, η πρώτη μου σκέψη ήταν πάντα για ένα τσιγάρο. Τελικά, κουρασμένη να αντιστέκομαι στην ανάγκη να καπνίσω, θεώρησα λανθασμένα ότι μπορούσα να παραδοθώ σε ένα μόνο τσιγάρο και έτσι ξανάρχισα να καπνίζω. Χάρη στη συνήθεια του νου μου να δικαιολογεί και να εκλογικεύει, εξάλειψα κάθε αίσθημα ενοχής πείθοντας τον εαυτό μου ότι ο Σουάμι μού ζήτησε να το κόψω μόνο για να

συμβιβαστώ με την απέχθεια του Ρόμπερτ για το κάπνισμα.

Το κάπνισμα προκάλεσε τρομακτική ένταση στον γάμο μας. Η ένταση αυτή κλιμακώθηκε σε τέτοιο σημείο που ο Ρόμπερτ ένωθε ανίκανος να ζει με μια καπνίστρια. Πριν από το ταξίδι μας στην Ινδία για να γιορτάσουμε τα εβδομηκοστά γενέθλια του Σουάμι, ήμασταν σε αδιέξοδο και χρειαζόμασταν μια λύση για να αποκαταστήσουμε την αρμονία και την ειρήνη στο γάμο μας.

Ο Σουάμι μάς κάλεσε για μια συνάντηση μαζί με λίγους παλιούς φίλους, γεγονός για το οποίο ήμουν αργότερα εξαιρετικά ευγνώμων. Αποδείχθηκε μια δύσκολη συναισθηματικά και δυσάρεστη για μένα χρονική στιγμή, και επιπλέον τεταμένη και άβολη επειδή ήταν παρόντες ξένοι.

Όταν ο Σουάμι μάς πήρε στο μικρότερο δωμάτιο για μια ιδιωτική ακρόαση, άρχισε τη συζήτηση με τον πιο ασυνήθιστο τρόπο. Δήλωσε: *«Κριτική, σήμερα ο Σουάμι κάνει κριτική!»* Κανείς από μας δεν απάντησε κι εκείνη τη στιγμή ξεχάσαμε ακόμη κι ότι είχαμε πρόβλημα. Η παρουσία του Σουάμι συχνά αναστέλλει τον χρόνο και τη σκέψη με την απόλυτη χαρά της στιγμής. Ο Σουάμι μάς το θύμισε ρωτώντας τον Ρόμπερτ για τον γάμο μας. Ο Ρόμπερτ απάντησε ότι το μόνο πρόβλημα στον γάμο μας ήταν ότι καπνίζω και ότι η δικαιολογία μου για να το κόψω ήταν ότι δεν μπορούσα να το κάνω χωρίς τη χάρη του Σουάμι.

Ο Σουάμι στράφηκε σε μένα κι εγώ συνέχισα να οδύρομαι για το πόσο δύσκολο ήταν να το σταματήσω. Είχα προσπαθήσει, αλλά δεν μπορούσα να το κάνω μόνη μου, χωρίς τη χάρη Του. Κάπου μέσα μου νομίζω ότι είχα την ελπίδα πως θα με λυπόταν και βλέποντας πόση ταλαιπωρία μου προκαλούσε, θα μου επέτρεπε να συνεχίσω να καπνίζω.

Αντί γι' αυτό ο Σουάμι όχι μόνο συμφώνησε με τον Ρόμπερτ, αλλά δήλωσε ότι ήταν καθήκον του να εναντιω-

θεί. Ήταν μια άσχημη συνήθεια, κακή για το σώμα, κακή για την υγεία, κακή για το πνεύμα και κακό παράδειγμα για τους άλλους. Εγώ προσπάθησα και πάλι να επαναφέρω τη δικαιολογία ότι δεν είχα τη χάρη του Σουάμι για να το κόψω, με την οποία διαφώνησε ο Σουάμι, λέγοντας ότι ήταν στη φαντασία μου, καθώς η χάρη υπήρχε αλλά χρειαζόταν να κάνω μια προσπάθεια.

Στη συνέχεια ο Σουάμι έκανε μια απαλότερη και ακαταμάχητη προσέγγιση που έλιωσε εντελώς την καρδιά μου και αμέσως σταμάτησε κάθε αντίσταση από μέρους μου. Είπε: *«Ο Σουάμι δεν ζητά τίποτα από τους άλλους. Δεν είναι στη φύση μου. Δεν έχω επιθυμίες ή ευχές. Ζητώ, όμως, να μου παραδώσετε τις κακές σας ιδιότητες. Σαν δώρο στον Σουάμι για τα εβδομηκοστά του γενέθλια σου ζητάω να κόψεις το κάπνισμα.»*

Ο Ρόμπερτ συγκινήθηκε τόσο πολύ που αισθάνθηκε ότι έπρεπε να σταματήσει κι αυτός κάτι για τα γενέθλια του Σουάμι και ρώτησε τον Σουάμι τι θα μπορούσε να κάνει. Ο Σουάμι γλυκά απάντησε ότι δεν ήθελε τίποτα. Η φύση Του είναι μόνο να δίνει. Θα έδινε και τη ζωή Του για τους πιστούς Του.

Αφού τελειώσαμε την ιδιωτική ακρόαση, επιστρέψαμε στη μεγαλύτερη ομάδα και περιμέναμε, καθώς ο Σουάμι πήρε άλλους στο μικρότερο δωμάτιο για ιδιωτική συζήτηση. Όπως κάθισα και περίμενα τον Σουάμι, ένιωσα συγκινημένη από τον τρόπο που ο Σουάμι μου είχε ζητήσει να σταματήσω, σαν ένα δώρο προς Εκείνον, αυτή τη βαθιά ριζωμένη προσκόλληση. Ήξερα ότι έπρεπε να το κάνω και ήταν τόσο τελειωτικό που μου έφερε δάκρυα. Σκεφτόμουν το τσιγάρο σαν φίλο, σαν έναν παλιό καλό φίλο που τώρα θα έχανα. Προσπάθησα να κλάψω διακριτικά και να ελέγξω τα συναισθήματά μου. Ταυτόχρονα ένιωθα ευγνωμοσύνη που τουλάχιστον οι άλλοι στο δωμάτιο ήταν φίλοι, κι έτσι γλύττωσα τη ντροπή.

Όταν ο Σουάμι βγήκε από το μικρότερο δωμάτιο, με κοίταξε και ρώτησε: *«Γιατί; Φεύγει ο φίλος σου;»* Μετά

πρόσθεσε, φέρνοντας δύο δάχτυλα στο στόμα σαν να κάπνιζε: «Δεν είναι φίλος σου». Έπειτα ο Σουάμι εξήγησε στους άλλους ότι μου ζήτησε να σταματήσω το κάπνισμα σαν δώρο στα εβδομηκοστά γενέθλιά Του και πρόσθεσε: «Δεν είναι καλό να προσφέρεις ένα δώρο και να κλαις. Πρέπει να το προσφέρεις και να είσαι ευτυχομένη». Ο Σουάμι συνέχισε να εξηγεί πως ζήτησε τις κακές μας ιδιότητες σαν δώρο. Είπε: «Ο Σουάμι είναι σαν την τράπεζα που παίρνει λερωμένα χαρτονομίσματα και επιστρέφει καινούργια καθαρά».

Τα καθαρά, νέα χαρτονομίσματα που ο Σουάμι μου έδωσε σε αντάλλαγμα για την παλιά μου συνήθεια, ήταν ανεξαρτησία, αυτοπεποίθηση και θάρρος. Αρκετά συμφέρουσα ανταλλαγή για μένα! Κέρδισα τη χαρούμενη ελευθερία και ανεξαρτησία που βιώνεται από την εγκατάλειψη της εξάρτησης από ουσίες. Αργά-αργά ήρθε το θάρρος και η αυτοπεποίθηση να αντιμετωπίζω σωστά τις συναισθηματικές καταστάσεις, με βάση την εσωτερική δύναμη και όχι ένα εξωτερικό ηρεμιστικό υποκατάστατο.

Προσωπική αρετή

Έμαθα ότι η διακριτική λέξη του Σουάμι για το ανακάτεμα στις σχέσεις ήταν «μουσικές καρέκλες» όταν ο Σουάμι σχολίασε στον Ρόμπερτ ότι εγώ δεν έπαιζα αυτό το παιχνίδι. Τότε δεν κατάλαβα τι εννοούσε, αλλά, αφού ο Ρόμπερτ μου εξήγησε, έχω παρατηρήσει τον Σουάμι σε πολλές περιπτώσεις να χρησιμοποιεί τον όρο, όταν επιπλήττει ανθρώπους με τέτοια συμπεριφορά.

Στη Δύση παίρνουμε την απιστία πολύ ελαφρά και νιώθουμε ότι βλάπτει μόνο το άτομο προς το οποίο είμαστε άπιστοι. Αλλά όπως λέει ο Σουάμι, αν νιώθεις ότι υπάρχει ένα άλλο άτομο, κάνεις λάθος επειδή υπάρχει μόνον ένα. Η προδοσία είναι στην πραγματικότητα προς τον εαυτό μας, αλλά εφόσον η ουσία μας είναι θεϊκή, η προδοσία είναι προς τον Θεό. Η σοβαρότητα μιας τέτοιας συμπεριφοράς είναι ότι έχει σαν αποτέλεσμα τη διάβρωση

των αρχών και αξιών μας. Η αλήθεια μαζί με τη δικαιοσύνη, την ειρήνη, την αγάπη και τη μη-βία είναι τα θεμέλια που στηρίζουν τον πνευματικό αναζητητή. Χωρίς εμμονή σ' αυτές τις βασικές αξίες, καταρρέει κάθε ιδέα πνευματικότητας.

Είναι σπάνιο να βλέπεις τον Σουάμι να είναι αυστηρός και σοβαρός κατά τη διάρκεια μιας ολόκληρης συνάντησης με ένα άτομο, ιδιαίτερα στην πρώτη του ακρόαση, αλλά με μια νεαρή κοπέλα από τη Δύση ο Ρόμπερτ κι εγώ γίναμε μάρτυρες μια πολύ σοβαρής πλευράς του Σουάμι. Αυτή η έφηβη είχε έρθει στο *άσραμ* με μια ομάδα νέων και εκλήθη μαζί με μας και μερικούς άλλους για μια συνάντηση. Όταν ο Σουάμι την κάλεσε στο μικρότερο δωμάτιο για ιδιωτική ακρόαση, κάλεσε κι εμάς σαν συνοδούς, επειδή δεν βλέπει νεαρές κοπέλες μόνος Του.

Αντί για τη γλυκιά, γεμάτη αγάπη φωνή Του που λιώνει και μια πέτρα, ο Σουάμι απευθύνθηκε στην κοπέλα με τέτοιο αυστηρό τρόπο που την άφησε άφωνη και ανίκανη να απαντήσει. Γνωρίζοντας την οικογένειά της και το παρελθόν της, μπορούσα να απαντήσω σε κάποιες από τις ερωτήσεις που της απηύθυνε ο Σουάμι, μέχρι που Εκείνος αποφάσισε να σταματήσει τη σύντομη συζήτηση και να αποκαλύψει την παντογνωσία Του. Ο σοβαρός τόνος της φωνής Του έγινε πιο έντονος, καθώς πληροφορούσε την κοπέλα ότι γνώριζε καλά και δεν ενέκρινε τις σχέσεις της με τ' αγόρια. Της είπε ότι στο παρελθόν ήταν καλή φοιτήτρια, αλλά όχι πια, καθώς ο τωρινός της φίλος δεν την άφηνε να επικεντρωθεί στις σπουδές της. Τη συμβούλεψε να σταματήσει τη σχέση και μετά τις σπουδές της να παντρευτεί τον νεαρό, αλλά να μη συνεχίσει μ' αυτόν τον τρόπο. Για τις σχέσεις χωρίς γάμο είπε ότι: «Δεν έχουν δικαιώματα ούτε υπευθυνότητα». Ο Σουάμι δήλωσε ότι ευθύνονται κατά ένα μέρος οι γονείς που δίνουν στα παιδιά υπερβολική ελευθερία. Αυτό είναι ένα σχόλιο που έχω ακούσει τον Σουάμι να κάνει συχνά, ιδιαίτερα σε Δυτικούς.

Η αυστηρότητα του Σουάμι ήταν πολύ ασυνήθιστη